

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: J.H.**, narozen ..., bytem ..., *zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2*, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2016 č. j. 3562/DS/15-3**,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2016 č. j. 3562/DS/15-3, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 8. 10. 2015 č. j. 16470/OD-P/15, sp. zn. 10747/OD-P/15/Šam, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 1.500 Kč za spáchání správního deliktu ve smyslu ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále též „zákon o silničním provozu“). Dále byla žalobci v souladu s ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. ve spojení s vyhláškou Ministerstva vnitra ČR č. 520/2005 Sb., uložena povinnost nahradit paušální náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

K porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích došlo dne 25. 1. 2015 v 11:05 hod. v obci Karlovy Vary na ulici K Linhartu tak, že neznámý řidič stál s vozidlem zn. Mercedes-Benz, RZ ... (dále též „vozidlo“), jehož je žalobce provozovatelem, na chodníku.

II. Žaloba

Žalobce namítal nicotnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný v odvolacím řízení přezkoumával rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které však bylo prvostupňovým orgánem zrušeno, a to tím, že správní orgán I. stupně vydal opravné rozhodnutí ze dne 12. 1. 2016, které opravovalo čas spáchaného přestupku ve skutkové větě přestupku uvedené v úvodní části prvostupňového rozhodnutí ze dne 7. 10. 2015. Původní rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak bylo dle názoru žalobce nahrazeno rozhodnutím zcela jiným a není tedy možné, aby žalovaný potvrdil zákonnost a správnost rozhodnutí ze dne 7. 10. 2015. Dle žalobce lze pouze připustit, aby žalovaný rozhodoval o prvostupňovém rozhodnutí ze dne 7. 10. 2016 č. j. 16470/OD-P/15 ve znění opravného rozhodnutí ze dne 12. 1. 2016, avšak tato situace nebyla možná, neboť žalovanému nebylo ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí známo, že správní orgán I. stupně opravné rozhodnutí vydal. Žalobce dále namítal, že žalovaný zamítl odvolání žalobce, přestože prvostupňové rozhodnutí bylo zjevně nesprávné. Ve výroku prvostupňového rozhodnutí je uvedeno, že přestupek měl být spáchán ve 12:05 hodin, přičemž ze správního spisu jasně vyplývá, že přestupek byl spáchán v 11:05 hodin. Sám žalovaný však v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že se přestupek stal v 11:05 hodin. Žalovaný tak měl prvostupňové rozhodnutí zrušit pro vadu výroku spočívající v nesprávném popisu času protiprávního jednání.

Žalobce závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí, stejně tak jako rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření nejprve stručně shrnul dosavadní průběh řízení a k námitkám žalobce uvedl následující. Ve smyslu ustanovení § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též „správní řád“) se vydáním rozhodnutí rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19 správního řádu popřípadě jiný úkon k jeho doručení. Jak z doručenky odeslané zprávy vyplývá, rozhodnutí žalovaného bylo podáno k přepravě cestou datových schránek dne 15. ledna 2016, v 11:00 hodin, tedy v době, kdy byla písařská chyba v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně napravena opravným rozhodnutím. Žalovaný dále nesouhlasil s tím, že by vydáním opravného rozhodnutí došlo k tak zásadní změně výroku opravovaného rozhodnutí, že bylo na místě opravované rozhodnutí zrušit a vydat rozhodnutí nové. Předmětem řízení nebylo projednání přestupku spáchaného řidičem vozidla, ale porušení povinností provozovatele vozidla vymezených v ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. Ačkoliv se k

odpovědnosti za tento správní delikt nevyžaduje zavinění, má správní orgán povinnost zjišťovat, zda jsou naplněny ostatní zákonné znaky správního deliktu. Po přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně musel žalovaný konstatovat, že znaky správního deliktu byly naplněny. Správní orgán I. stupně ve výroku uvedl datum a čas pořízení fotografií dokumentujících protiprávní stav, kdy čas byl uveden chybně. Tuto chybu v přepisu údajů z fotografie následně opravil vydáním opravného rozhodnutí, přičemž provedenou opravou nebyl změněn obsah vzneseného obvinění, tedy porušení povinnosti provozovatele vozidla a nebyl změněn druh a výše uložené sankce.

Závěrem žalovaný navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání, žalovaný i žalobce ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s., a proto soud nenařizoval jednání ve věci samé.

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými bylo rozhodnutí správního orgánu řádně a včas napadeno (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Soud žalobu **shledal nedůvodnou**.

Krajský soud při rozhodování ve věci vycházel z právně významných skutečností vyplývajících ze správního spisu. Součástí správního spisu je oznámení o skutečnostech nasvědčujících spáchání přestupku, které správní orgán I. stupně obdržel dne 3. 7. 2015. Oznámení se mimo jiné týkalo toho, že dne 25. 1. 2015 v 11:05 hod. stálo vozidlo, jehož je žalobce provozovatelem, v ulici K Linhartu v Karlových Varech takovým způsobem, že blokovalo průchodnost chodníku a dále blokovalo minimální šíři vozovky, čímž měl být spáchán přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Přestože správní orgán učinil nezbytné kroky ke zjištění totožnosti pachatele tohoto přestupku, pachatel nebyl zjištěn a věc byla dle ust. § 66 odst. 3 písm. g) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích odložena. Následně bylo zahájeno řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. Ve správním spisu je založeno **rozhodnutí správního orgánu I. stupně datované ke dni 7. 10. 2015 opatřené razítkem „vypraveno 8. 10. 2015.“** Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť nezajistil v rozporu s ust. § 10 odst. 3 citovaného zákona, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a rovněž povinnost zaplatit paušální náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce dne 22. 10. 2015 odvolání. Ve správním spisu je dále založeno **rozhodnutí správního orgánu I. stupně, označené datem 12. 1. 2016, o opravě výroku písemného vyhotovení rozhodnutí** (dále též „opravné rozhodnutí“), které je opatřeno razítkem „vypraveno 12. 1. 2016.“ V opravném rozhodnutí je uvedeno, že: „....rozhodnutí

spisové značky 10747/OD-P/15/Šam vydané správním orgánem se opravuje v rozsahu následujících zřejmých nesprávností tak, že text výroku „dne 25. 1. 2015 ve 12:05 hod v Karlových Varech na pozemní komunikaci“ se nahrazuje textem „dne 25. 1. 2015 v 11:05 hod v Karlových Varech na pozemní komunikaci...“ O podaném odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 7. 10. 2015 rozhodl žalovaný **rozhodnutím datovaným ke dni 11. 1. 2016 č. j. 3562/DS/15-3** (tj. žalobou napadené rozhodnutí) tak, že odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Z doručenky k tomuto rozhodnutí vyplývá, že jej **žalovaný vypravil dne 15. 1. 2016**.

V dané věci je nutné posoudit zejména otázku, zda byl žalovaný v okamžiku vydání napadeného rozhodnutí již seznámen s opravným rozhodnutím správního orgánu I. stupně a zda popř. od kdy jím byl vázán a zda měl tedy přezkoumávat původní prvostupňové rozhodnutí či prvostupňové rozhodnutí ve znění rozhodnutí opravného.

Jelikož není v zákoně o silničním provozu upravena otázka týkající se vydání rozhodnutí, použijí se obecná ustanovení obsažená v zákoně č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též „správní řád“). Dle ust. **§ 71 odst. 2 písm. a) správního řádu** platí, že: „*Vydáním rozhodnutí se rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle ust. § 19, popřípadě jiný úkon k doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: „Vypraveno dne:“.* Z citovaného ustanovení je tedy patrné, že k tomu, aby bylo rozhodnutí vydáno, je zapotřebí, aby správní orgán stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí předal k doručení (tj. např. předání k doručení prostřednictvím veřejné datové sítě či předání provozovateli poštovních služeb.) Rozhodným datem pro vydání rozhodnutí je tak den uvedený na doložce o vypravení písemnosti, nikoli datum vyhotovení rozhodnutí uvedené na písemnosti, jak se mylně domnívá žalobce. Pokud by byla na rozhodnutí správního orgánu (stejně tak, jako je tomu v případě napadeného rozhodnutí) uvedena dvě data, přičemž jedno by označovalo písemné vyhotovení rozhodnutí a druhé datum vypravení rozhodnutí, je rozhodné datum jeho vypravení (pokud je nutné písemnost žalobci doručit, což v případě žalobce bylo). V daném případě došlo v návaznosti na shora uvedené ustanovení k vydání opravného rozhodnutí dne 12. 1. 2016, jak vyplývá z doložky o vypravení písemnosti. Žalobci byla tato písemnost doručena dne 13. 1. 2016. Tímto okamžikem je správním orgán svým rozhodnutím také vázán. Správní řád sice neobsahuje úpravu, od jakého okamžiku je správní orgán vázán svým rozhodnutím, tato právní úprava je však pravidelnou součástí procesních předpisů (srov. § 156 odst. 3, § 170 o.s.ř.; § 55 odst. 2 s.ř.s.). Podle těchto ustanovení je soud zásadně vázán svým rozhodnutím, jakmile je vyhlásí; nedochází-li k vyhlášení, *jakmile bylo doručeno*, a není-li třeba doručovat, jakmile bylo vyhotoveno. Při posuzování postupu správního orgánu bylo třeba použít analogii práva, a tedy v daném případě aplikovat obecný právní princip, který vyplývá z výše uvedených ustanovení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2004 č. j. 6 Azs 50/2003-89, dostupný na www.nssoud.cz). V dané věci se jednalo o rozhodnutí ve věci spáchání správního deliktu provozovatele vozidla, které se doručuje, tzn., že správní orgán jím je vázán od okamžiku doručení účastníkovi. Správní orgán byl tedy vázán opravným rozhodnutím od 13. 1. 2016. V návaznosti na shora uvedený výklad je nutné konstatovat, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalovaným vydáno až dne 15. 1. 2016, přestože bylo vyhotoveno již dne 11. 1. 2016. Jelikož je v dané věci rozhodné, kdy bylo rozhodnutí vypraveno a nikoli, kdy bylo fyzicky vyhotoveno, je pro posouzení důvodnosti

žaloby nutno posoudit, zda byl žalovaný dne 15. 1. 2016 v době vydání rozhodnutí již seznámen s opravným rozhodnutím vydaným dne 12. 1. 2016. Dle shora uvedeného lze s jistotou říci, že žalovaný v době vydání svého rozhodnutí již byl seznámen s opravným rozhodnutím, a proto posuzoval odvolání žalobce ve vztahu k rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve znění opravného rozhodnutí. Žalovaný tak při svém rozhodování již reflektoval změnu učiněnou opravným rozhodnutím a za den a čas spáchání přestupkového jednání již správně považoval 25. 1. 2015 v 11:05 hod. Žalovaný tak v tomto smyslu nemohl rozhodnutí správního orgánu I. stupně pro nesprávnost zrušit, jelikož rozhodoval již o opraveném rozhodnutí, které bylo ve vztahu ke konkretizaci přestupkového jednání správné a zákonné, stejně tak jako ve vztahu k ostatním náležitostem správního rozhodnutí. Soud tak pokládá námitky žalobce za nedůvodné, neboť postup žalovaného není zatížen vadou řízení a tím není důvodná ani námitka týkající se nicotnosti napadeného rozhodnutí.

Jelikož soud neshledal žalobní námitky důvodnými, žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

V. Náklady řízení

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný správní orgán náhradu nákladů nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení: *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.*

V Plzni dne 28. dubna 2017

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost: Kovářiková